

Statsbanernes Overskud. Der blev sagt, at det var en vild Tanke. Ja, men det er det ikke. Forholdet er saaledes, at den 1ste April i dette Aar have vi over 230 Mill. Kr. indestaaende i Statsbanerne, og dette Aktiv giver i dette Øjeblik ikke en eneste Øre i Overskud; dersom man beregner det, som enhver Privatmand maatte beregne det. Jeg skal ikke komme ind paa den Kommissions Arbejde, som nu sidder, ikke med eet eneste Ord. Jeg skal blot sige, at vi maa have et ikke ringe Overskud, og det kan naas af dette store Aktiv. Det Resultat kommer jeg mere og mere til. Det er dog soleklart, at det ikke er nogen demokratisk Tankegang, at man har dette store Aktiv og driver det saaledes, at det ikke giver Overskud, og saalader den store Befolkning udrede i Skatter, hvad der mangler. I samme Grad, som man ad anden Vej driver Indtægter ind i Statskassen, i samme Grad er det muligt at komme ned med Skattebyrderne. Det er ikke demokratisk i det hele taget, at Udlændinge køre hele Landet igennem for Spotpris, at mangfoldige køre hele Landet over Aaret rundt for gennemsnitlig 1 Kr. daglig, at man har urimelig lave Satter for de længere Afstande, medens den store Befolkning, som i alt Fald kun undtagelsesvis rejser, skal betale forøgede Skatter. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved. Jeg tænker ikke paa nogen Kompensation ad denne Vej og heller ikke paa nogen Kompensation ved en Brændevinsskat, det har jeg atter og atter haft Lejlighed til at fremhæve. Jeg tænker ikke paa nogen Kompensation gennem en Brændevinsskat, fordi jeg anser den for at være uretfærdig i sit Princip, idet den i særlig Grad vender den tunge Ende nedad. Jeg skal ikke gentage dette, men skal derimod sige, at Venstres gamle Standpunkt i en Menneskealder har været Nedgang i de indirekte Afgifter. Man har saaledes i mange Aar holdt paa en Nedgang af den gamle Krigsskat paa $3\frac{1}{2}$ Million, og for saa vidt Statskassen skulde have Erstatning for nogen Del af Nedgangen, skulde denne Erstatning tilvejebringes ved direkte Skat paa Formue og Indtægt. Dette har jeg allerede fremhævet tidligere. Som jeg sagde i Gaar, har man en enkelt Gang eller to Gange været tilbøjelig til at kunne gaa med til en mindre Forhøjelse af den indenlandske Brændevinsafgift til Vederlag for en større Nedsættelse, men ellers er dette Venstres gamle Standpunkt bekendt nok for enhver, som kender noget til dansk Politik, og det er selvfølgelig, at

dette gamle Standpunkt staar jeg og mine Meningsfæller paa den Dag i Dag. Men nu er det saaledes, at en Dækning, en Kompensation, ved Formue- og Indkomstskat, for nogen Nedgang i Toldafgiften er i dette Øjeblik meget vanskelig for ikke at sige umulig, da Formue- og Indkomstskatten er tagen i Brug paa anden Maade. Jeg siger umuligt, men det vil jeg dog ikke saadan uden videre sige, thi jeg kan ikke forstaa dette høje Tings stærke Modstand mod en saadan Smule Formue- og Indkomstskat, som her er Tale om. Jeg kunde meget snarere forstaa, om dette høje Tings Flertal, som jo i særlig Grad repræsenterer Formue og Kapital her i Landet, sagde som saa: Vi ville ogsaa være med til at svare vor Del, vi, som i økonomisk Henseende staa paa Livets Solside, ville ikke have vore fattige Medborgere til at betale for os, vi ville selv betale vor Del. Jeg vilde kunne forstaa den Tankegang, hvis Tinget sagde: denne $1\frac{1}{4}$ pCt. er jo kun Bagateller, vi ønske at komme højere op til 2—3 pCt. Det er dog ikke noget imod, hvad man har i mange andre Lande i Europa. Dog jeg indrømmer, som sagt, at det er meget vanskeligt at tale om den Ting, da denne Formue- og Indkomstskat er tagen i Brug paa anden Maade. Men hvis der her var noget af dette Sind, jeg nu omtalte, af denne Beredvillighed til at ville svare efter sin Evne, var det jo ikke saa farligt at forhøje denne Procent, saaledes at man i Stedet for $1\frac{1}{4}$ satte f. Eks. 2 pCt. af Indkomsten. Disse $\frac{3}{4}$ pCt. mere i Forbindelse med de $\frac{3}{10}$ pCt. af Formuen, vilde være i Stand til at give den fornødne Dækning for Nedsættelser paa Toldloven. Det er ogsaa det, som Toldkommissionens Mindretal har foreslaaet, men ganske vist foreslaaet det under andre Forhold end dem, der nu ligger for. Jeg erkender, at det er temmelig umuligt nu at tale om den Ting. Jeg regner heller ikke her, saaledes som Toldsagen nu foreligger, med Formue- og Indkomstskatten. — Men jeg skal nævne en anden Skat, som de Medlemmer, som sad i Toldkommissionen, vide meget god Besked om, og som heller ikke er ubekendt hverken for Folketinget eller for Landstinget, nemlig en Skat paa den indenlandske Vinproduktion. Jeg tilod mig i Toldkommissionen at fremdrage dette Spørgsmaal og fandt almindelig Paaskønnelse derfor ikke blot hos mine Meningsfæller men ogsaa fra anden Side, og det er ikke mig bekendt, at det har mødt Indsigelse fra nogen Side i Toldkommissionen. Dette Spørgsmaal er ogsaa blevet fremdraget